

## Liikkeenhoitajan Nurkka

### TOVERITTAREN TILAAJAMÄÄRÄN HISTORIA MATERIALISTISESSA VALOSSA

Niiden lukuisien puoluetovereiden hyväksi, jotka syystä tai toisesta eivät ole jaksaneet seurata aikansa rientoja, olkoon mainittu, että Toveritar on sosialistisella maailmankatsomuksella toimitettu suomenkielinen viikkolehti, innestyen jokaisena tiistaina, Astoriassa, Ore.

#### TILAUSHINNAT OVAT:

Yksi vuosikerta...\$1.75 Puoli vuotta...\$1.00

#### CANADAAN:

#### CANADAAN JA SUOMEEN:

Yksi vuosikerta...\$2.00 Puoli vuotta...\$1.15

Sitä voi, tai ainakin pitäisi voida, tilata sosialistiosastojen valitsemien asiamestien ja yleensä sellaisten sosialistien kautta, jotka pitävät tietoisuuden levittämistä tärkeänä. Myöskin voi sitä tilata suoraan lehden konttorista osoitteella: TOVERITAR, Box 99, Astoria, Ore.

Innostus on hyvä asia, mutta semmoisenaan se ei kelpaa pataan. Sen täytyy ilmaantua teoissa "pataan pantavaa" hankittaessa. Samoin ei ainakaan sosialistien keskuudessa liene muuta kuin yksi mielipide siitä, että sosialismin leveneminen on hyvä ja suotava asia ja että sen eteen olisi työskenneltävä. Mutta tämä mielipide ei merkitse paljon, ellei sen eteen työskennellä. Ei yksi, eikä kaksi, eikä muutama, vaan suuret joukot täytyy saada liikkeelle, sillä sosialistinen liike on ennen kaikkea joukkoliikettä. Ei sosialistista yhteiskuntaa tehdä niin vain nukuksissa ollessa, vaan siihen tarvitaan tositoimintaa. Pitkällisellä, sitkeällä, hellittämättömällä taistelulla voi työväestö saavuttaa itselleen mahdollisuudet inhimilliseen elämään. Omistavalla luokalla on liian paljon menetettävää voidakseen mielisuosiolla luopua etuoikeutusta asemastaan.

Siis jos sosialistit haluavat, että sosialistiset käsityskannat

leviävät työväestön keskuudessa, niin on heidän itsensä sitä sinne levitettävä. Turhaa on odottaa enkeleitä taivaasta sitä heidän puolestaan levittämään.

No, miten sitä sosialismia sitten oikein levitetään, kun ei ole mikään kaunopuhuja eikä paljon koulunpenkkejäkään hieronut? Sitä voi tehdä levittämällä sosialistisia sanomalehtiä. Sillähän siitä pääsee. Jokainen tietää, että sanomalehti on vaikuttavin ase sen kädessä, joka sitä osaa käyttää. "Mossin" ja "Ham and Eggs'in" keralla alkaa sanomalehtikin jo kuulua työläisten jokapäiväiseen leipään. Pitävätkö sosialistit tarpeeksi huolta siitä, että työväki lukee sosialistisia lehtiä? Ei pidä antaa työväestön rauhassa lukea porvaripillejä ja lahtariromaneja, aika vaatii joukkotoimiin. Puhutaan kyllä, että silloin ja silloin tehdään oikein suuri ryntäys ja ollaan innostuneita, mutta kun pitäisi rynnätä, niin suurin osa jääkin töllisteemään toistensa saamattomuutta ja pieni osa tekee työtä usein uupumiseen saakka, yhteisen asian eteen.

Katsokaamme mitä on tehty Toverittaren levittämiseksi. Paljon hyviä päätöksiä kylläkin, vaan päätöksien täytäntöönpano on yhtä monta kertaa jätetty tekemättä. Jos ruve-taankin jotain toimimaan, niin siirretään se tavallisesti viime hetkelle, kuten syntinen parannuksen tekoa. Yksi seikka on kuitenkin lohdutuksenä. Mitä selkeämmäksi uuden ajan aamu kirkastuu, sitä rauhottomammaksi käyvät porvarit ja heidän kätyrinsä. Heidän yökkönsä käyvät nurkkiin kynsistään riippumaan. Pöllöt ja huuhkajat menevät koloihinsa. Tosin vielä korpit ovat haaskoillaan ja harakat räkättävät rikkatunkioilla, mutta yön vallan masentumista ennustaa aamu. Senpätähden ilostuvat peikot, jos pilvi sattu tummentamaan taivaan. Se tosin vaan on vahingoniloa, mutta suokaamme heille edes se, ja jos he iloitsivat meidän kustannuksella, me työläiset itse annamme heille siihen aiheen. Suurin huvi on porvareille nähdä työläiset toimettomina. Niin kauan on heidän etunsa turvattuna, kun me vetelehdimme välinpitämättöminä omaa liikettämme kohtaan.

Työn tasavaltaa ei taivaasta tipahda, kurjuus ja ryöstö ei loppu jos emme itse puutteille sulkuja luo ja yhteiskunnan luomiseen itse käy.

Koetetaampa saada naapurikin tilaamaan Toveritar!

## Kapitalismin vararikko

Marx ja Engels ovat opettaneet, että kapitalismin kehitys luo aineelliset ja henkiset edellytykset uudelle yhteiskuntamuodolle, sekä samalla ennustaneet, että olosuhteiden kehittyminen kapitalismin aikana joutuu keran erälle asteelle, jolla niiden edelleen kehittyminen seisautuu ja eri yhteiskuntaluokkien olemassaolo ei ainoastaan lakkaa olemasta historiallisen välttämättömyyden, vaan käypä suorastaan esteeksi tuotannolle.

Näiden miesten väitteet on kautta aikojen havaittu paikkansa pitäväksi — etenkin kapitalismin kehityksen arvioimisessa, niitä ei vielä tähän päivään mennessä ole kukaan kumonnut.

Jos tahdomme perehtyä tämän väitteen syvyyteen, mikä koskee tuota mainittua olosuhteiden kehitystasoa kapitalismin aikana, niin on meidän ryhdyttävä tarkastamaan eri ilmiöitä siitä historian ajankohdasta, jossa elämme ja tehtävä niiden perusteella johtopäätöksiä.

Tämän kehityksen tasoa nykyhetkellä tarkastaessa, joutuu aikaansa seuraava poliittisesti valistunut työläinen tekemään mielenkiintoisia havaintoja ja johtopäätöksiä. Nykyisen kapitalistisen valtion esiintyminen, luokkavastakohtien jyrkkyyttä, josta valtion toimintamuodot riippuvat, valtion palveluksessa olevan henkilökunnan rappeutunut moraaliteetti (kavallukset y. m.), porvariston johtavien aineiden neuvottomuus, finanssikapitaal-

heikkous, tuotantovälineiden rappeutunut tila, valtion vararikko, yleinen köyhyys jne. Tätä kaikkea ei ennen niin silmäänpiistävästi ole ollut havaittavissa, kuin nykyhetkellä.

Luokkavastakohdan kärjistyneisyys, josta eri yhteiskuntaluokkien suhtautuminen toisiinsa ja luokkataistelut yleensä saavat repäisevämmän luonteen, on meidän päivinäme saavuttanut äärimmäisyytensä. Näiden suhteiden voimassa pitämiseksi tuhlaata satoja miljoonia vuodessa, s. o. lakkojen, pyssyhurtatointojen ja luokkakaartiin y. m. kautta. Kaikilta puolin katsottuna on nykyinen yhteiskunta kurjuuden, viheliäisyyden, vääryyden ja sekasorron yhteiskunta. Ei voi löytää yhtään runoilijaa, joka voisi sepittää edes yhden ihanteellisen säkeen nykyisestä yhteiskunnasta, ihmisten keskinäisestä aherruksesta ja sopusoinnusta. Koko ihmiskunnan olemassaolo on pelkkä traagillisuus.

Tälle asteelle on kapitalismin kehitys joutunut, se on saattanut koko ihmiskunnan suureen onnettomuuteen; se on esteenä tuotannolle ja kansan yleiselle sivistykselle. Sivistys tuomitsee raakalaiskauden barbarismia, jolloin ihmiset kantoivat aseita omaa kanssaveljeensä vastaan. Raakalaisuudella saatettiin ryöstää läheinen naapuri, ottaa hänen omaisuutensa sotasaaliiksi ja ihmiset orjiksi. Sivistys on tuominut tämän ankarasti, mutta tänään ei pidetä minään rikoksena, jos joku kantaa aseita kanssaveljeensä vastaan. Vielä räikeämpi ilmiö on se, että kokonainen yhteiskuntaluokka pakoitetaan asevoimin

holhouksen ja taloudellisen sorron alaiseksi. Todellisuudessa tämäkin on barbarismia ja sitä on ilmennyt vieläkin korkeammassa muodossa kuten esim. vankien kidutukset, valkoinen terrori, y. m. Tämä juuri osoittaa, että kapitalismi nykyisellä asteellaan on mitä räikeämmällä tavalla esteenä sivistyksellekin.

Näin on laajojen kansan pohjakerrosten olemassolo käynyt ylen tuskalaksi ja koko ihmiskunta näyttää uhkaavan tuho, jollei pian tapahdu suuria mullistuksia, jotka yhteiskuntalot muuttaisivat oikeudenmukaiselle pohjalle, sellaiselle pohjalle, että taloudellinen kehitys ja henkinen sivistys pääsevät kaheistaan. Inhimillisen nerouden ja työn kallisarvoisia saavutuksia, yhteiskunnallisia arvoja lakataan hävittämästä ja henkisen ja ruumiillisen työn tulokset käytetään koko kansan hyvinvoinnin parantamiseksi.

Tässäkin suhteessa opettaa meille historia, että niinpian kuin joku kansojen hallintotapa, joka jollakin tavalla on tullut esteeksi taloudelliselle kehitykselle, on se valtaviin taistelujen kautta hävitetty. Niin kävi orjuuden, niin feodalismin imperialismin kanssa; kun ne lakkasivat olemasta välttämättömiä tekijöitä historian synnylle, täytyi niidenkin poistua yli aikansa eläneinä. Ja tänään on tullut kapitalismin vuoro kukistua, se kun Engelsin sanojen mukaan "ei ainoastaan ole lakannut olemasta historiallisen välttämättömyyden, vaan käynyt suorastaan esteeksi tuotannolle." Sen mukaan kukistuu kapitalistinen val-

tio, sen tilalle perustetaan tosin uusi valtio, mutta joka siitä päivästä alkaen on perustettu, alkaa kuoli-prosessinsa; se häviää sitä mukaa, kun se käy tarpeettomaksi ja lopulta jää tilalle vain tuotannon järjestäjä ja johtajatoimikunta. — Silloin on olemassa vain yksi yhteiskuntaluokka, sen tähden ei tarvita myöskään valtiota, ei mitään poliisia, eikä vankiloita.

Mutta tähän päästään vain työväenluokan ja uhrautuvaisuuden kautta ja eri kehitystasojen kautta. Ensin on pakkovalta välttämätön; sillä hävitetään entinen pakkovalta.

Tämä on se pyrkimys, jonka kansainvälinen vallankumouksellinen köyhälistö on ottanut lopulliseksi päämääräkseen, ja tämän päämäärän saavuttamiseksi ovat kaikki historialliset edellytykset kypsyneet.

— Kapitalistinen yhteiskunta jakautuu kahteen leiriin; niihin, jotka työskentelevät paljon ja syövät vähän ja huonoa ruokaa; ja niihin, jotka vähän taikka eivät ollenkaan työskentele, mutta sensijaan syövät paljon ja hyvää. Tämä ei olekaan aivan raamatun mukaista. Raamatussahan sanotaan: "Joka ei työtä tee, ei hänen syömäänsäkään pidä." Kuitenkaan ei tämä asiantila estä kaikkien uskontojen pappeja ylistämästä kapitalistista järjestelmää: papin saavat kaikkialla (paitsi neuvostovallassa) palkan-päämaita.